

SAİT FAİK ABASIYANIK

Seçme Öyküler

Burcu Aktaş'ın
sunuşu ve notlarıyla

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 45278

Sait Faik Abasıyanık
Seçme Öyküler

© 2025 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.

Yazan: Sait Faik Abasıyanık
Derleyen: Burcu Aktaş
Resimleyen: Müjde Başkale

Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Bahar Ulukan
Son Okuma: Özlem Akcan
Kapak Tasarım: Hüseyin Vatan
Baskıya Hazırlayan: Cansu Kaplan

Birinci Baskı: Nisan 2025

ISBN: 978-625-6998-81-0

Tüm hakları saklıdır.

Kütüphane Bilgi Kartı:
Abasıyanık, Sait Faik
Seçme Öyküler
1. Çocuk Edebiyatı 2. Öykü
İstanbul, SEV Yayıncılık, 2025, 120 Sayfa
ISBN: 978-625-6998-81-0

Baskı: İmak Ofset
Akçaburgaz Mah., 137 Sok., No. 12, 34522
Esenyurt, İstanbul • Tel.: (0212) 444 62 18
Sertifika: 45523

Resimleyen
Müjde Başkale

REDHOUSE
kidz

Sait Faik gökyüzüne, yıldızlara, sokaklara, kuşlara, eşyalara hakkını vererek bakmayı öğreten bir yazar. Kendisi de en çok insana bakmak konusunda maharetli. Bu nedenle

Sait Faik'in hikâye kişilerinde doğal bir çeşitlilik var. Peki, birbirine benzemek kabul gördüğünde farklı olanlar neler hisseder?

Uzun Ömer karakteri bir fener gibi bu sorunun cevabını aydınlatıyor. Farklı olup Uzun Ömer gibi hissetmeyen var mıdır? Toplumun anlayışının ise Uzun Ömer'in kalbinden küçük olduğu kesin.

UZUN ÖMER

En uzunumuzdan bir metre daha uzun, en genişimizden yarım metre daha geniş, en şişkomuzdan yüz elli kilo daha ağır bir adam yaşıyor içimizde. Bereket, en kötümüzden daha kötü, en nankörümüzden daha nankör, en akıllımızdan iki misli daha akıllı değil! Yoksa halimiz nice olurdu? Aksine en iyimizden, en kendi halindemizden beş defa daha iyi, daha **mütevazı**...

Bir adam düşünün ki kendisine bir elbisecik yaptıracağı zaman sekiz metre kumaşa ihtiyacı vardır. Bu düşündüğünüz adamın bir pabucu yüz elli liraya yapılabilir. (Ne naylon ne de altı kauçuktur bu ayakkabının.) En alelade elbise beş yüz liraya mal olur ona.

Şu bizim Galata Köprüsü bir de nerede var acaba? Çin'de var mıdır dersiniz? Berberleri, boyacıları, yemişçileri, sucuları, simitçileri, aşçıları, gazinoları -kunduracılarıyla tuhafiyecileri eksik- hatta evsiz barksızlara havadar otelleriyle bir köprümüz vardır. Doğrusu şairaneliğine şairane, bulunmazlığına bulunmaz matah! Dünyada **mislü menendi olmayan** bu köprünün altında, tavanı bize göre değil ama şu yukarıda sözü geçen adama göre basık bir dükkânda bir piyango satıcısı yaşıyor: Bay Ömer Özkan. Özkan soyadından çok Uzun Ömer ismi ile anılan bu genç adamı hemen her İstanbullu, her İstanbul'a gelen taşralı Haydarpaşa vapurundan Köprü'ye ayak basar basmaz durup hayretle seyrederek. Küçük çocuklar saatlerce, kovuluncaya kadar önünde durup kendilerinden, babalarından ve ağabeylerinden ikiler, üçler, dörtler kere büyük, muhteşem bu adamı seyrederek. Doğrusu şaşkınlıkla seyretmeye değer bir adam. Amma çok bakınca kendisine üzüyor Ömer Efendi.

tırdı. Bir müşteriye bilet uzattı. Ona “Hayırlı olsun!” dedi. Sonra bana:

“Kadınlar benden korkmakla haksızlık ediyorlar,” dedi. “Ben de kendi halinde bir kadınla evlenmek isterim. Hem doktorlar da izin veriyor. Ben de herkes gibiyim. Uzak hastalıkla artık durdu o da. Üç senedir büyümüyorum da. Hayatımı da kazanıyorum. Bir kadını pekâlâ mesut edebilirim.”

“Şöyle hiç gözüne kestirdiğin var mı?”

“O yok işte. Yüzüne bakmam onların ki. Çoğu fena fena şaka yapıyorlar. Gelip ‘Ne zaman evleneceğiz Ömer Ağabey?’ diye alay ediyorlar. Böyle söyleyenlerle, sanki razı olsalar, ben evlenir miyim?”

Bu sırada genç bir hanım elinde paketler dükkândan içeriye girdi.

“Ömer Efendi, şu paket biraz dursun sizde, dönüşte alırım.”

Ömer kaşlarının üstünden hanıma, yan gözle bana baktı. Kıpırmızı kızardı. Hanım da güzel mi güzeldi. Ömer’in yüzünden, kaçamak bakan gözlerinden hasrete benzer bir şeyler uçu.

“Ömer Efendi,” dedim. “Bunu yazacağım. Belki bu sayede helal süt emmiş bir yoldaş bulmuş olursun...”

Büyük büyük güldü. Yüzü, gözü, gülüşü bu bahiste onunla uzun uzun konuşulabileceğini belli ediyordu.

Akşam olunca Ömer Efendi gişesini kapar. Köprünün merdivenlerini uzun, dalgın bir hülya âleminde çıkar. Kendinden altmışar, yetmişer, seksener santim aşağıda insanların üstüne **saffet** dolu, hüsrân dolu, iyilik dolu gözleriyle bakarak bir tramvay vatmanının yanında iki büklüm Beşiktaş’taki evine döner. Babasıyla yemeklerini yerler. Sonra tahtadan hususi yapılmış karyolası kırıldığı için yerdeki hususi yapılmış şiltesine uzanır, gözlerini kapar, helal süt emmiş bir eş düşünür...

Uzun Ömer’in biletlerinin çoğuna büyük ikramiye rastlamıyor ama küçük küçük ikramiyeler yüzde doksanına rastlamış. Hele kendisinden bilet almış hanımlardan ikramiye çıkmayan hiç yokmuş, diyorlar. Doğru mu bilmem?

1947

“

kara okka (okka): 1283 gr’lık ağırlık ölçüsü birimi.

misli menendi olmamak: Eşi, benzeri olmamak.

munis: Uysal, sıcakkanlı.

mütevazı: Alçak gönüllü.

saffet: Temizlik, saflık.

sükûn: Durgunluk.

tevekkül: Herhangi bir işte elinden geleni yapıp sonrasını Allah’a bırakma, kadere boyun eğme.

”